

UCHWAŁA NR XIX/139/2012

RADY GMINY LISKÓW

z dnia 28 września 2012 r.

w sprawie odpowiedzi na skargę wniesioną przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na uchwałę Nr III/13/2002 Rady Gminy Lisków z dnia 13 grudnia 2002 r. i przekazania skargi wraz z aktami sprawy do sądu.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270)

uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Rada Gminy Lisków wnosi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu na uchwałę Nr III/13/2002 Rady Gminy Lisków z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie ustalenia opłat za wodę pobieraną z gminnych urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę i opłat za wprowadzanie ścieków do kanalizacji na 2003 r.
2. Odpowiedź na skargę, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.
3. Rada Gminy Lisków postanawia przekazać skargę wraz z aktami sprawy i niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Lisków.

§ 3.

Udziela się pełnomocnictwa procesowego radcy prawnemu – Michałowi Harasnemu do reprezentowania Rady Gminy Lisków w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Aleksander Tomalak

Lisków, dnia 28.09.2012r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12

61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kaliszu

Pl. Św. Józefa 5, 62 – 800 Kalisz

Organ administracji: Rada Gminy Lisków,

ul. ks. W. Blizińskiego 56, 62 – 850 Lisków

Odpowiedź na skargę

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270) oraz art. 18 ust.2 pkt.15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm) Rada Gminy Lisków przekazuje wraz z niniejszą odpowiedzią skargę z dnia 13 września 2012r. wniesioną przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu na § 3 i 4 uchwały Nr III/13/2002 Rady Gminy Lisków z dnia 13 grudnia 2002 roku w sprawie ustalenia opłat za wodę pobieraną z gminnych urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę i opłat za wprowadzanie ścieków do kanalizacji na 2003 r.

wnosząc o :

- 1) oddalenie skargi,
- 2) zasądzenie od skarżącego na rzecz organu kosztów postępowania.

U z a s a d n i e n i e

Skargą z dnia 13 września 2012 r. skarżący Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kaliszu za pośrednictwem Rady Gminy Lisków zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na § 3 i 4 uchwały Nr III/13/2002 Rady Gminy Lisków z dnia 13 grudnia 2002 roku w sprawie ustalenia opłat za wodę pobieraną z gminnych urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę i opłat za wprowadzanie ścieków do kanalizacji na 2003r. zarzucając naruszenie przepisów art. 18 ust. 1 i ust. 2 pkt. 8 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 4 ust. 1 pkt. 2 ustawy z

dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997r., nr 9 poz. 43 ze zm.) wnosząc o stwierdzenie nieważności §3 i 4 zaskarżonej uchwały.

Wnosząc o oddalenie skargi w całości Rada Gminy podnosi co następuje :

Zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych stanowi, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) jedno z zadań własnych gminy. W art. 9 tejże ustawy ustawodawca zawarł upoważnienie dla gmin do zawierania umów z innymi podmiotami w celu realizacji tych zadań.

Powszechnie stosowaną przez gminy praktyką było podejmowanie lokalnych inicjatyw inwestycyjnych poprzez tworzenie tzw. Społecznych Komitetów Budowy, w ramach których inicjowano realizację niektórych inwestycji wspólnie z gminą. Należy zauważyć że finansowanie inwestycji odbywało się z budżetu Gminy przy udziale środków mieszkańców wpłacanych na podstawie umów cywilnoprawnych. Wpłaty mieszkańców gminy przeznaczone były na sfinansowanie przede wszystkim przyłączy wodociągowych tj. odcinków przewodu łączącego wewnętrzną sieć wodociagową w nieruchomości odbiorcy usług z siecią wodociagową. Samo podpisywanie umów było całkowicie dobrowolne.

Mieszkańcy poszczególnych sołectw Gminy Lisków na zebraniach wiejskich wyrażali wolę powierzenia realizacji indywidualnych przyłączy wodociagowych Gminie za pośrednictwem wykonawców realizujących gminną sieć wodociagową. Deklarowali równocześnie swój udział w postaci środków finansowych na pokrycie kosztów realizacji przyłączy wodociagowych od sieci głównej do wodomierza w swych budynkach.

Nie bez znaczenia jest również fakt, iż Gmina Lisków składała wnioski o dofinansowanie inwestycji w instytucjach zewnętrznych, gdzie warunkiem przyznania dofinansowania był udział środków własnych zarówno tych przeznaczonych z budżetu Gminy Lisków jak i pochodzących z dobrowolnych wpłat mieszkańców

Zaskarżony akt w §3 i 4 wbrew twierdzeniom skarżącego, nie obligował natomiast mieszkańców w żaden sposób do dokonywania wpłat na realizację przez Gminę zadania inwestycyjnego wodociagowania, nie uzależniały też wykonania czynności obciążającej Gminę, tj. sieci wodociagowych w poszczególnych sołectwach od przystąpienia mieszkańców i podpisania umów cywilnoprawnych. Przy braku takich deklaracji i umów Gmina i tak realizowała sieci główne, bez przyłączy.

Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że wspomniany akt objęty był kontrolą Wojewody jako organu sprawującego nadzór prawny nad działalnością gminy i nie zostały zakwestionowane.

Reasumując należy stwierdzić, że opłaty przewidziane w § 3 i 4 zaskarżonej uchwały nie miały, jak twierdzi skarżący cech jednostronnie narzuconej mieszkańcom Gminy daniny

publicznej wymuszonej standardami życia. Stanowiły element realizacji woli mieszkańców gminy.

Odnosząc się zaś bezpośrednio do zarzutu braku przepisu prawa stanowiącego podstawę do nałożenia w drodze uchwały Rady Gminy opłat, o których mowa w § 3 zaskarżonej uchwały to w ocenie Rady Gminy podstawę taką stanowi art. 18 ust. 2 pkt. 8 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym.

Nawet gdyby przyjąć za zasadną argumentację skarżącego dotyczącą braku podstawy prawnej odnośnie § 3 zaskarżonej uchwały to kompetencję taką można w ocenie tutaj Rady Gminy można wywieść z obowiązującej wówczas ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. 1997 r. Nr 9 poz. 43 ze zm.). Według art. 1 tej ustawy określa ona zasady i formy gospodarki komunalnej, polegającej na wykonywaniu przez gminę zadań własnych wymienionych w art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym i obejmującej w szczególności zadania o charakterze użyteczności publicznej, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia powszechnie dostępnych usług. Według art. 4 tej ustawy, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, rada gminy jest uprawniona m.in. do określania wysokości cen i opłat albo sposobu ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, przy czym uprawnienia te może powierzyć organowi wykonawczemu gminy.

W świetle art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym jest niewątpliwe, że zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych stanowi zadanie o charakterze użyteczności publicznej wykonywane w drodze świadczenia powszechnie dostępnych usług. Zadań tych zatem dotyczy także art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej.

Wniosek o oddalenie skargi jest więc uzasadniony.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Aleksander Tomalak